

Tere!

Minu sõnavõtt oli rohkem üks suur nõuküsimine. Nagu ennist kirjutasin, ei ole märksõnastamine just see valdkond, milles ma end tugevana tunneks:) Seepärast ei kirjutanud ma konkreetselt midagi üles, võtsin vaid ISE märksõnastamise soovitused ette ja vaatasin, mis olen vastavusse viinud ISE-ga, mis aga nn omalooming. Lühidalt siis nii:

- kollektiivi- ja ajutise kollektiivi märksõnad - ISE-ga vastavusse viidud (festivalid, kultuuriüritused). Samas firmade-ettevõtete nimedele ei ole lisanud tegevusala sulgudesse, seda kavatsen lähiajal teha. Kolhoosid-sovhoosid - ei ole olnud vajalikud nimeliselt eristada, kuna andmebaasis sisalduvad artiklid alates 2001. a., vanemad on kartoteegis.
- teemamärksõnad valdavalt EMSist, mõned erandid välja arvatud (promenaadid, Vabadussõja mälestusmärgid) - kohamärksõnad - mis EMSis olemas, need vastavalt EMSile, mida pole (külal), need ka lisatud
- ajamärksõna - lisatud ka üksikuid aastaarve, kui terve artikkel konkreetsest aastast

Koduloolist andmebaasi sisestan ProCite'i, mille ERR veebis kättesaadavaks teeb. Töövormi väljad on samad, mis olid kasutusel ISE vanemate andmebaaside jaoks. Minu seisukoht on, et koduloolise märksõnastamise jaoks oleks vajalik metoodiline juhend, mida peaksid kõik koduloolibibliograafid järgima, ent märksõnastamisega ei tasuks ka väga peensusteni minna. Pigem mõelda, kuidas lugeja infot otsib. Selles osas olen Urania esindaja L. Postiga ühel nõul, et tuleks pöörata tähelepanu ka korrektselle annotatsioonile, kirjeldamisele, kuna otsing on ju valdavalt tekstipõhine. Kui tarkvara võimaldab tekstipõhist otsingut, mis ei ole veatundlik, siis saaks ja tuleks märksõnastamisel lähtuda standardist/juhendist, mis võimaldab sujuvat andmevahetust erinevate tarkvarade abil koostatud andmebaaside vahel.